

Den Frisindede.

10de Aarg.

Løverdagen, den 6te April, 1844.

N° 39.

Redacteur og Udgiver: Claudius Rosenhoff.

Si blot synes, men være.

Hvad er Pressen?

Pressen er en driftig Drot;
Ser og tyve Slaver blot
Har den til at byde over,
Dg til Kamp den dog sig vover.

Pressen er en fattig Mand,
Blev tractert med Bred og Vand,
Dg fortiden nu den ligger
Hartad hutlende som Tigger.

Pressen er en magtig Dn,
Skrammer gamle Folk og Børn,
Derfor man i Baand den tvinger,
Stækker aarle alt dens Binger.

Pressen er lidt Balmu'saft,
Der kan dysse Folkets Kraft,
Søde Buggesange quæde,
Naar de store Børn vil græde.

Pressen er en Bakker, sat
Paa det store Uhr i Stat;
Man sig til Spectaklet vænner,
Larmen da til Leg blot tjener.

Pressen er en Diamant,
Som man saare sjeldent fandt
I en Fyrstekrone funkle,
For at klare op det Dunkle.

Pressen er en Flintesteen,
Der gav Ild til mangan En,
Som sin Trøst i Fred nu sætter
Til Censurens Knaldebatter.

Pressen Bimplen er paa Mast,
(Men dog ikke spigret fast),
Dreier lystigt sig paa Pinden
Efter Lunerne af Binden.

Pressen er en Bussemænd,
Længst af Paven lyst i Van;
Man en Væl den gennem Livet
For Gjengangeri har givet.

Pressen er en Malkeko,
Naar man veed sig ret at snoe;
Gold for Huusmænds Slid og Møie
Maa, som Stud, den Hovmark pløie.

Pressen har en valdig Kæst,
Naaber høit fra Best til Øst;
Tusind Tunger den befaler,
Men tvøtunget tidt den taler.

Pressen er et lidet Fros,
Di med Haab i Furen strøe; —
Hvor det mangler Folkets Pleie,
Høsten Straa, ei Sød, vil meie.

have faaet paa sin Skrivelse i denne Anledning til Kæmmeren og mig, hvilket er en aabenbar Usandhed, da saavel hans Skrivelse til os, dat. 4 Juni 1843, som og Cop af Svar til ham, dat. 13 Juni s. A., begge forefindes hos Byens Kæmmer, — og da dette vort Svar indeholder fuldstændig Underretning for ham om denne Gjenstand, finder jeg ingen Anledning til nu atter at svare ham paa samme. Men til Oplysning for dem, som ikke kjende til Omstændighederne og Byens Bedrægter, Markkassen betræffende, og som af N. A. Petersens ubefoiede Inferat maae kunne antage, at jeg har villet tilvende mig en uberettiget Fordeel af 3 Mark, vil jeg ifkun anføre den 3die Post i en ved Raadstueforsamling i Stege d. 6 Mai 1842 fæstet Bedrægt, lydende saaledes:

„Den Græsgangsvet, som aarligen indkjøbes for Markværfsenets Regning, betales med 2 Rbd. pr. Hoved, og de Lodsieiere, som attraae at sælge, melde sig hos Formanden for Markværfsenet inden hvert Aars 1 Mai. Betalingen udrædes af Markkassen, senest hvert Aars Mikkelsdag, eller ligviseres i Bedkommendes Skatter.“

Overensstemmende hermed, modtog jeg som Formand for Markværfsenet i afsigte Foraars Anmeldelser saavel af Muurmeester N. A. Petersens Svigermoder som af mange Flere over de Hoveders Græsgangs Ret, som de onskede afsat til Markkassen, — indgav herover en Liste til Kæmmeren, og hos denne have alle Bedkommende, saaledes som i Reglen rigtig, erholdt deres Betaling, deels ved Liquidation i Skatter, deels ved Contanter.

Stege, d. 28 Marts 1844.

J. Wolff.

Som man maatte formode, vindicerede Trykkefrihedsselskabets Kjøbenhavnskke Generalforsamling i Mandags, d. 1ste April, sin gamle Souverænitæt, som den for 6 Aar siden bortgav deels af Hofflighed, deels af Frygt for at miste 16 navnkundige Mænd, der viste saa levende Interesse for den for deres Skyld arrangerede kunstige repræsentative Forfatning, at de for Storfædelen — udebleve fra denne afgjørende Generalforsamling, hvor de dog kunde have været, for energisk at forsvare deres eget Værk. Ifkun Prof. Clausen blev tro og consequent til Enden, og det er nok muligt, at hans sædvanlige klare og synlige Argumentation vilde have seiret, dersom de tilstedeværende Medlemmer havde været mindre berørt af Folkerettens heilige Sympathier, der ogsaa i denne Sag maae gjøre sig gjældende, hvor Talen er om Mænsens Ret ligeoverfor de Enkeltes Magt, ikke blot til at udtale en Mening og Beslutning, men ogsaa at faae samme sat igjennem. — Det er forresten ikke altid, at en Forfatnings Omsæltning gaaer saa fredelig til. Som oftest er Folket let villigt til paa eengang at bortgive sine naturlige Rettigheder, men skulle de tilbagevindes, da maa der segtes God

for God for hvert Fingersbred Land. — Den Kassebeholdning (omtrent 330 Rbd.), som den nu ophævede Kjøbenhavnskke Afdeling var i Besiddelse af, blev, ifølge Land. Plougs Forslag, besluttet at skulle tilføres den slesvigskke Forening.

— Nr. 74 af „Kjøbenhavnsvosten“, for Tirsdagen d. 26 Marts d. A., som forelobigen var beslagnet, er af det fgl. danske Cancelli frigivet, og saaledes nu kommet i Publicum. Det indeholder bl. A. en Artikel med Overskrift: „Hvorved bliver Europa nu behersket?“

— Tilgemaade er Beslaglæggelsen af „Almuevennen“ Nr. 13 hævet.

— Forhørende fgl. Skuespiller G. Seemann er blevnen udnævnt til surnumerair Portcontrollør her i Staden. Derved vil naturligvis hans Pension kunne bespares.

— Hr. Fr. Barfod vil, paa Universitetsbogh. Keihels Forlag, udgive et Thorvaldsens Album, der skal meddele Alt hvad der under Thorvaldsens Besøg i Hjemmet 1819, ved hans Ankomst hertil 1838, og nu ved hans Død er fremkommet af et mere end ephemert Værd. Det kan ikke betvivles, at dette Foretagende, ledet med Smag og Tact, vil vinde levende Understøttelse og Anerkjendelse. Iste Hefte forventes alt at udkomme i næste Uge, og Skjodt derved rimeligvis en chronologisk Folge af Artiklerne ikke kan finde Sted, er det dog rigtigst at sætte Arbeidet i Værk medens Interessen er vakt og endnu varm.

— Thorvaldsens, af Academiet anfatte, Dyrtter: Carl Wilkens, der med „utrættelig Omhu, uegennyttig Hengivenhed og Trofast har bidraget til den altid uforglemmelige store Kunstners daglige Bequemmelighed og stadige Tilfredshed“, er allernaadigt bleven udnævnt til Dannebrogsmænd. Ifølge Hs. Majestæts Bestemmelse overrakte Hs. fgl. Soihed Kronprindsen selv Hr. Wilkens Hæderstegnet, befædede Solvorket paa hans Bryst og lyfsonfædede ham dernæst i Kongens, sit eget og det tilstedeværende Academies Navn.

— Hs. Majestæt Kongen har allernaadigt bifaldet, Academiets Indstilling, at en ny Guldmedaille udpræges, i Stedet for den ældre, og at dertil maa anvendes Thorvaldsens Basrelief, en Medaillon med Bygnings-, Billedhugger- og Maleskunstens Symboler forenede.

— Tilgemaade har Kongen paa en særdeles smuk Maade knyttet den store Kunstners Minde til hans Kunstner-Virksomhed i det Hele, ved at bestemme, at hans Museum skal prydes med den Seirsgudinde i en Biga, som Thorvaldsen selv havde onsket at see anbragt paa dets Tinde. Det er overdraget Academiet at have Tilsyn med dette Kunstværks Udførelse i Bronze, overensstemmende med de nærmere Tegninger og Forslag, som Academiet vil have at forelægge Hs. Majestæt til Approbation. — Efter „Kbhvnsvosts“ Ytring vil det blive overdraget til Bispen at modellere selve Seirsgudinden, og de af Thorvaldsen selv modellerede Hefte vilde blive benyttede til dette Sculpturarbejde.

— I Overensstemmelse med et af Thorvaldsen, kort for hans Død, ytret Ønske, er Dehlens Slåger optaget til Eresmedlem ved Academiet for de Kionne Kunstner.

— Dette Blad udgaaer 3 Gange ugentligen, og tilbringes Abonnenterne for 9 R 12 S Qvartalet (enkelt R 6 S). Man tegner sig her det enten hos Hrr. Boghandlere Sost (Gøthersgade N 349), Klein (Vimmelskæftet N 23), P. G. Philippen (st. Kjøbmagergade N 12), Keizel (st. Kjøbmagergade N 6), Steen (Pilestræde N 121), Hr. Bogtrykker Trier (Gøthersgade N 333), eller hos Udgiveren (Mikkelsbryggergade N 99, 1ste Sal), hvor ogsaa Bidrag bedes afleverede. — 3 Provindserne, hvor man tegner sig paa vedkommende Postcontoirer, er den qvartaliter Betaling 1 Rbd. 4 S 8 S.

Trykt i S. Tierss Dficin.